

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 7Cdo/186/2019
Identifikačné číslo spisu: 8712216876
Dátum vydania rozhodnutia: 29.09.2020
Meno a priezvisko: JUDr. Peter Brňák
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2020:8712216876.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcov 1/ I.. T. C., bývajúceho vo F. nad A. - N., G. XXX/X, 2/ L.. L. C., bývajúcej vo F. nad A. - N., G. XXX/X, 3/ L.. U. C., bývajúceho v Q., D. XXXXX/XXA, všetci zastúpení advokátom JUDr. Petrom Rychnavským, Advokátska kancelária so sídlom vo Vranove nad Topľou, Rázusova č. 111/19, proti žalovanej F. F., bývajúcej vo Z., V. XX, F., zastúpenej advokátom JUDr. Petrom Berníkom, Advokátska kancelária so sídlom v Poprade, Karpatská 3256/15, o určenie predmetu dedičstva a o vysporiadanie dedičstva, vedenom na Okresnom súde Poprad pod sp. zn. 11C/415/2012, o dovolaní žalobcov proti rozsudku Krajského súdu v Prešove z 26. júna 2018 sp. zn. 4Co/62/2017, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a.

Žalovaná má nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Poprad (ďalej aj „súd prvej inštancie“ alebo „prvoinštančný súd“) rozsudkom zo 4. apríla 2017 č. k. 11C/415/2012-211 zamietol žalobu žalobcov 1/ až 3/ (ďalej len „žalobcovia“), ktorou sa domáhali zaplata 9.233,78 € z titulu vydania bezdôvodného obohatenia voči žalovanej, ktorá sa mala na úkor žalobcov obohatiť z titulu nadobudnutého dedičstva po neb. V. M..

1.1. Vychádzajúc zo zisteného skutkového stavu dospel prvostupňový súd k záveru, že nárok žalobcov bol v časti premĺčaný (kúpna cena záhradnej chatky) a v časti neuniesli dôkazné bremeno (vkladné knižka P. č. XXXXXXXXXXX/XXXX, XXXXXXXXXXX/XXXX a XXXXXXXXXXX/XXXX).

2. Krajský súd v Prešove (ďalej aj „odvolací súd“) na odvolanie žalobcov rozsudkom z 26. júna 2018 sp. zn. 4Co/62/2017 rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil a žalovanej priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

2.1. Podľa názoru odvolacieho súdu, žalovaná sa na úkor žalobcov z titulu nadobudnutého dedičstva po neb. otcovi V. M. na úkor žalobcov neobohatila. Po neb. poručiteľovi nadobudla majetok, ktorý bol v jeho výlučnom vlastníctve ku dňu smrti poručiteľa (§ 460 OZ), a to (aj) na základe právoplatného rozsudku prvostupňového súdu sp. zn. 7C/121/2006 zo 7. septembra 2010 (právoplatnosť nadobudol 18. októbra 2010), ktorým bolo na návrh otca žalovanej súdom rozhodnuté, čo tvorí predmet dedičstva

po neb. L. N. (ostatnej manželke otca žalovanej). Súd prvej inštancie preto správne vychádzal z tohto právoplatne určeného rozsahu predmetu dedičstva po neb. L. N. s tým, že po smrti neb. V. M., zomrelého 17. mája 2009, ktoré dedičstvo bolo prejednané v konaní vedenom na Okresnom súde Poprad pod sp. zn. 4D/159/2009, Dnot/103/2009, súd správne vychádzal z takto právoplatne určeného rozsahu dedičstva po neb. L. N. z dôvodu, že pri stanovení rozsahu dedičstva po neb. L. N. zohľadňoval, aký spoločný majetok manželia L. N. a V. M. nadobudli za trvania manželstva vzhľadom k tomu, že u oboch sa jednalo o ďalšie manželstvo, u neb. L. N. tretie manželstvo, u neb. V. M. o manželstvo druhé. Pokiaľ bolo v tomto konaní určené, že za trvania manželstva nadobudli len vklady na vkladných knižkách vedených v peňažných ústavoch špecifikované, konkrétne s uvedením čísla účtu vrátane zostatkov, nebolo možné posudzovať za dôvodné uplatnené nároky žalobcov ako právnych nástupcov po neb. L. N. z titulu závetu aj vo vzťahu k majetku poručiteľa neb. V. M.

2.2. V súvislosti s námietkou premlčania, vznesenou žalovanou odvolací súd uviedol, že o rozsahu majetku neb. poručiteľov mali žalobcovia vedomosť už z konania vedeného na prvostupňovom súde pod sp. zn. 7C/121/2006. Záhradná chatka nachádzajúca v záhradkárskej osade P., ani vkladné knižky vedené na č. účtu XXXXXXXXXXX/XXXX, č. XXXXXXXXXXX/XXXX a č. XXXXXXXXXXX/XXXX vedené v P. P., a.s. Q. neboli určené ako spoločne nadobudnuté neb. poručiteľmi v už uvedenom konaní sp. zn. 7C/121/2006. To znamená, že zákonná subjektívna lehota na uplatnenie nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia začala plynúť najneskôr dňom právoplatnosti rozsudku vydaného v konaní vedenom na prvostupňovom súde pod sp. zn. 7C/121/2006 dňom 18. októbra 2010 a uplynula k 18. októbru 2012 a objektívna premlčacia lehota k 18. októbru 2013 (§ 107 ods. 1, 2 OZ). Žalobcovia o existencii záhradnej chatky, jej nadobudnutia mali vedomosť už v konaní vedenom na prvostupňovom súde pod sp. zn. 7C/121/2006, na ktorú skutočnosť súd prvej inštancie správne poukázal. Vkladové účty boli vedené na meno neb. poručiteľa právneho predchodcu žalovanej V. M., navyše boli zrušené za života neb. poručiteľa, ktoré skutočností mal súd prvej inštancie preukázané správou z peňažného ústavu, ktorý vkladové účty evidoval.

2.3. Odvolací súd uzavrel, že vzhľadom na uvedené zákonné podmienky pre uplatnenie nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia žalobcov od žalovanej neboli dané. Bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho dôvodu úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov (§ 451 ods. 2 OZ). Žalovaná nadobudla majetok po poručiteľovi neb. V. M. na základe dedenia ako dedička zo zákona v prvej zákonnej skupine (§ 460 v spojení s § 473 ods. 1 OZ).

3. Proti uvedenému rozsudku krajského súdu podali žalobcovia dovolanie, a to podľa § 420 písm. f/ CSP a § 421 ods. 1 písm. a/ CSP. Navrhli, aby dovolací súd rozsudok odvolacieho súdu zrušil a vec mu vrátil na nové konania. Svoju argumentáciu zopakovali aj vo vyjadrení k stanovisku žalovanej strany (bod 4).

3.1. V súvislosti s dovolaním podľa § 420 písm. f/ CSP žalobcovia namietali, že nižšie súdy sa nevysporiadali s celým návrhom na konanie, ktorá skutočnosť mala vyplývať z ich návrhu z 2. októbra 2014, o ktorom rozhodol prvostupňový súd uznesením z 20. januára 2015 č.k. 11C/415/2012-70.

3.2. V súvislosti s § 421 ods. 1 písm. a/ CSP žalobcovia namietali nesprávne právne posúdenie otázky premlčania, keď podľa názoru odvolacieho súdu bol nárok žalobcov premlčaný (začiatok lehoty tu bol stanovený od právoplatnosti rozsudku prvostupňového súdu v konaní pod sp. zn. 7C/121/2006) a podľa názoru žalobcov premlčaný nebol [začiatok premlčacej doby (iba) voči záhradnej chatke mal plynúť od 14. novembra 2011 - voči nebohej, resp. od 22. októbra 2010 - voči nebohému]. Už na tomto mieste najvyšší súd poukazuje na nedostatočnú zrozumiteľnosť takto určeného začiatku premlčacej doby dovolacou stranou.

4. Žalovaná vo svojom vyjadrení k dovolaniu a v ďalšej replike zotrvala na svojich doterajších stanoviskách a poukázala na správnosť záverov nižších súdov. Dovolanie navrhla z dôvodu neprípustnosti odmietnuť.

5. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „najvyšší súd“ alebo „dovolací súd“) ako súd dovolací (§ 35 CSP) po zistení, že dovolanie podala v stanovenej lehote (§ 427 ods. 1 CSP) strana zastúpená v súlade so zákonom (§ 429 ods. 1 CSP), v ktorej neprospech bolo napadnuté rozhodnutie vydané (§ 424

CSP), bez nariadenia pojednávania (§ 443 CSP) dospel k záveru, že dovolanie žalobcov treba odmietnuť.

6. Dovolanie je mimoriadny opravný prostriedok (nie „ďalšie odvolanie“) a dovolací súd nesmie byť vnímaný ako tretia inštancia, v rámci konania ktorej by bolo možné preskúmať akékoľvek rozhodnutie odvolacieho súdu (viď napríklad rozhodnutia dovolacieho súdu sp. zn. 2Cdo/165/2017, 3Cdo/14/2017, 4Cdo/157/2017, 5Cdo/155/2016, 7Cdo/312/2018, 8Cdo/67/2017).

7. Právo na súdnu ochranu nie je absolútne a v záujme zaistenia právnej istoty a riadneho výkonu spravodlivosti podlieha určitým obmedzeniam. Toto právo, súčasťou ktorého je tiež právo domôcť sa na opravnom súde nápravy chýb a nedostatkov v konaní a rozhodovaní súdu nižšieho stupňa, sa v civilnom sporovom konaní zaručuje len vtedy, ak sú splnené všetky procesné podmienky, za splnenia ktorých môže súd konať a rozhodnúť o veci samej. Platí to pre všetky štádiá konania, vrátane dovolacieho konania. Otázka posúdenia, či sú, alebo nie sú splnené podmienky, za ktorých sa môže uskutočniť dovolacie konanie, patrí

do výlučnej právomoci dovolacieho súdu (pozri napríklad rozhodnutia dovolacieho súdu sp. zn. 3Cdo/42/2017, 4Cdo/95/2017, 5Cdo/87/2017, 8Cdo/99/2017).

8. O všetkých mimoriadnych opravných prostriedkoch platí, že narušenie princípu právnej istoty strán, ktorých právna vec bola právoplatne skončená, musí byť vyvážené sprísnenými podmienkami prípustnosti. Právnu úpravu dovolania, ktorá stanovuje podmienky, za ktorých môže byť výnimočne prelomená záväznosť už právoplatného rozhodnutia, nemožno interpretovať rozširujúco; namiesto je skôr reštriktívny výklad (pozri napríklad rozhodnutia dovolacieho súdu sp. zn. 1Cdo/26/2017, 2Cdo/154/2017, 3Cdo/42/2017, 5Cdo/12/2017, 7Cdo/163/2017, 8Cdo/73/2017).

9. Obsahom základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky je poskytnúť uplatňovanému právu súdnu ochranu, avšak len za predpokladu, že sú splnené procesné podmienky súdneho konania (viď napr. rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. I. ÚS 80/09, II. ÚS 79/08, IV. ÚS 476/2012). Dovolací súd preto pristupuje k podanému dovolaniu tak, že najskôr skúma, či je procesne prípustné; k posúdeniu opodstatnenosti dovolania (t.j. posúdeniu, či je v ňom opodstatnene uplatnený dovolací dôvod) sa dovolací súd dostáva len v prípade prijatia záveru, že dovolanie je prípustné. Dovolanie je prípustné, ak jeho prípustnosť vyplýva z ustanovenia § 420 CSP alebo § 421 CSP. Dôvody zakladajúce prípustnosť dovolania treba dôsledne odlišovať od dôvodov, ktoré zakladajú opodstatnenosť dovolania. Opodstatnené (dôvodné) je také prípustné dovolanie, v ktorom je oprávnené uplatnený dovolací dôvod. Dovolacím dôvodom je nesprávnosť vytýkaná v dovolaní (porovnaj § 428 CSP). V prípade dovolania prípustného podľa § 420 CSP je dovolacím dôvodom procesná vada zmätočnosti uvedená v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP), v prípade dovolania, ktoré je prípustné podľa § 421 ods. 1 CSP je dovolacím dôvodom nesprávne právne posúdenie veci (§ 432 ods. 1 CSP).

10. Ak by najvyšší súd bez ohľadu na neprípustnosť dovolania pristúpil k posúdeniu vecnej správnosti rozhodnutia odvolacieho súdu a na tom základe ho prípadne zrušil, porušil by základné právo na súdnu ochranu toho, kto stojí na opačnej procesnej strane (pozri napríklad rozhodnutia dovolacieho súdu sp. zn. 1Cdo/206/2016, 2Cdo/154/2017, 3Cdo/158/2017, 7Cdo/312/2018, 8Cdo/99/2017).

Dovolanie podľa § 420 písm. f/ CSP

11. Dovolatelia najskôr uviedli, že prípustnosť ich dovolania vyplýva z § 420 písm. f/ CSP, v zmysle ktorého je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

12. Hlavnými znakmi, ktoré charakterizujú dovolateľmi namietanú procesnú vadu zmätočnosti, sú a/ zásah súdu do práva na spravodlivý proces a b/ nesprávny procesný postup súdu znemožňujúci procesnej strane, aby (procesnou aktivitou) uskutočňovala jej patriace procesné oprávnenia.

13. Podstatou práva na spravodlivý súdny proces je možnosť fyzických a právnických osôb domáhať sa svojich práv na nestrannom súde a v konaní pred ním využívať všetky právne inštitúty a záruky poskytované právnym poriadkom. Integrálnou súčasťou tohto práva je právo na relevantné, zákonu zodpovedajúce konanie súdov a iných orgánov Slovenskej republiky. Z práva na spravodlivý súdny proces ale pre procesnú stranu nevyplýva jej právo na to, aby sa všeobecný súd stotožnil s jej právnymi názormi a predstavami, preberal a riadil sa ňou predkladaným výkladom všeobecne záväzných predpisov, rozhodol v súlade s jej vôľou a požiadavkami, ale ani právo vyjadrovať sa k spôsobu hodnotenia ňou navrhnutých dôkazov súdom a dožadovať sa ňou navrhnutého spôsobu hodnotenia vykonaných dôkazov (IV. ÚS 252/04, I. ÚS 50/04, I. ÚS 97/97, II. ÚS 3/97 a II. ÚS 251/03). Z práva na spravodlivé súdne konanie vyplýva povinnosť všeobecného súdu zaoberať sa účinne uplatnenými námietkami, argumentmi a dôkaznými návrhmi strán (avšak) s výhradou, že majú význam pre rozhodnutie (I. ÚS 46/05). Súd sa z tohto dôvodu nemusí v odôvodnení svojho rozhodnutia zaoberať úplne všetkými dôvodmi a argumentmi procesných strán; postačujúcim je, ak z odôvodnenia rozhodnutia sú zrejmé všetky skutočnosti objasňujúce skutkový a právny základ rozhodnutia, ktoré sú podstatné pre rozhodnutie (II. ÚS 76/07).

14. Žalobcovia v súvislosti s dovolaním podľa § 420 písm. f/ CSP uviedli, že nižšie súdy sa nevysporiadali s celým návrhom na konanie, ktorá skutočnosť mala vyplývať z ich návrhu z 2. októbra 2014, o ktorom rozhodol prvostupňový súd uznesením z 20. januára 2015 č.k. 11C/415/2012-70. V tomto ohľade vytýkali nižším súdom neprekúmateľnosť ich rozhodnutí.

15. Nepreskúmateľnosť rozhodnutia bola už dávnejšou judikatúrou najvyššieho súdu považovaná za inú procesnú vadu než je zmatečnosť, ktorá prípustnosť dovolania nezakladá (porovnaj R 111/1998). K uvedenej námietke nepreskúmateľnosti a nedostatku v odôvodnení rozhodnutí súdov nižšieho stupňa, dovolací súd odkazuje na stanovisko, ktoré prijalo občianskoprávne kolégium najvyššieho súdu ešte za účinnosti Občianskeho súdneho poriadku dňa 3. decembra 2015 a je publikované v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod R 2/2016, ktorého právna veta znie: „Nepreskúmateľnosť rozhodnutia zakladá inú vadu konania v zmysle § 241 ods. 2 písm. b/ Občianskeho súdneho poriadku. Výnimočne, keď písomné vyhotovenie rozhodnutia neobsahuje zásadné vysvetlenie dôvodov podstatných pre rozhodnutie súdu, môže ísť o skutočnosť, ktorá zakladá prípustnosť dovolania podľa § 237 ods. 1 písm. f/ Občianskeho súdneho poriadku". Od tohto stanoviska dovolací súd aj za účinnosti CSP (§ 420 písm. f/) nevidí dôvod sa odkloniť.

16. Len v mimoriadnych a ojedinelých prípadoch môže nepreskúmateľnosť rozhodnutia súdu zakladať vadu v zmysle § 420 písm. f/ CSP, a to napríklad vtedy, ak rozhodnutie napadnuté opravným prostriedkom ako celok neobsahuje vôbec žiadne odôvodnenie, prípadne vtedy, ak odôvodnenie napadnutého rozhodnutia má také zásadné nedostatky, ktoré sa svojou povahou, intenzitou, významom a právnymi následkami blížia k „justičnému omylu". Podľa judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva totiž princíp právnej istoty môže ustúpiť iba výnimočne, a to za účelom zaistenia opravy základných vád alebo justičných omylov (pozri Ryabikh proti Rusku, sťažnosť č. 52854/99, rozsudok z 24. júla 2003) a napravenia „väd najzákladnejšej dôležitosti pre súdny systém", ale nie z dôvodu právnej čistoty (pozri Sutyazhnik proti Rusku, sťažnosť č. 8262/02, rozsudok z 23. júla 2009). Takáto vada z dovolaním napadnutého odvolacieho rozhodnutia nevyplýva.

17. Pokiaľ žalobcovia namietali, že nižšie súdy sa nevysporiadali s celým návrhom na konanie, ktorá skutočnosť mala podľa nich vyplývať z ich návrhu z 2. októbra 2014, o ktorom rozhodol prvostupňový súd uznesením z 20. januára 2015 č.k. 11C/415/2012-70 uvedené tvrdenie z obsahu spisu nevyplýva. Najvyšší súd v tejto súvislosti z obsahu spisu zistil, že predmetom podania žalobcov z 29. septembra 2014 (č. l. 62 a nasl. spisu) bol jednak návrh na pripustenie ďalšieho účastníka konania n a strane žalobcov (L.. U. C.), ako aj úprava výšky žalovanej sumy. O týchto návrhoch prvostupňový súd rozhodol uznesením č. k. 11C/415/2012-70, ktoré nadobudlo právoplatnosť 12. februára 2015, kde pripustil vstup navrhovaného účastníka do konania a rovnako tak pripustil zmenu petitu na sumu 8.802,26 € istiny s príslušenstvom. Uvedenú výšku istiny upravovala strana žalobcov ešte na pojednávaní konanom dňa 28. apríla 2016 (č.l. 131 spisu), ktoré zvýšenie - na sumu 9.233,78 € istiny

prvostupňový súd akceptoval.

17.1. Prvostupňový súd následne svojim rozsudkom zo 4. apríla 2017 č. k. 11C/415/2012-211 žalobu žalobcov zamietol a tento rozsudok odvolací súd napadnutým odvolacím rozhodnutím z 26. júna 2018 sp. zn. 4Co/62/2017 potvrdil.

17.2. Za takýchto okolností z povahy rozhodnutí nižších súdov okrem iného vyplýva, že zamietnutím žaloby strany žalobcov rozhodli o celom ich požadovanom nároku.

18. Na strane druhej aj keby mali žalobcovia pravdu v tom, že prvostupňový súd o nejakom ich nároku nerozhodol [odvolací súd (iba) potvrdil prvostupňový rozsudok, pozn.] pre účely dovolacieho konania platí (princíp subsidiarity), že žalobcovia uvedený argument neuplatnili v rámci podaného odvolania proti prvostupňovému rozsudku (pozri č.l. 225 a nasl. spisu). Navyše aj v prípade preukázania žalobcami namietanej vady, táto by nemohla byť spôsobilým predmetom dovolania, keďže takým môže byť len konkrétny (existujúci) výrok, ktorý tvorí súčasť výrokovej časti rozhodnutia odvolacieho súdu. Totiž pri namietaní, že súd nerozhodol o niektorej časti predmetu konania je prostriedkom nápravy nie je dovolanie, ale návrh na doplnenie rozsudku v zmysle § 225 CSP. Inak povedané predmetom dovolania môže byť iba výrok, ktorý bol odvolacím súdom vydaný, a nie výrok neexistujúci.

19. Majúc na zreteli vyššie uvedené dovolací súd dospel k záveru, že konanie odvolacieho súdu nedisponuje vadou konania v zmysle § 420 písm. f/ CSP, a teda prípustnosť dovolania žalobcov z tohto ustanovenia nemožno vyvodiť.

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 písm. a/ CSP

20. Žalobcovia prípustnosť dovolania vyvodzovali aj z § 421 ods. 1 písm. a/ CSP (pozri bod 3.2.), v zmysle ktorého je dovolanie prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu.

21. Žalobcovia však v súvislosti s dovolaním podľa § 421 ods. 1 písm. a/ CSP konkrétne neuviedli žiadne rozhodnutie dovolacieho súdu, od ktorého sa mal odkloniť odvolací súd.

22. Dovolací súd je dovolacími dôvodmi viazaný (§ 440 CSP). Dovolacím dôvodom je nesprávnosť vytýkaná v dovolaní (porovnaj § 428 CSP). Pokiaľ nemá dovolanie vykazovať nedostatky, ktoré v konečnom dôsledku vedú k jeho odmietnutiu podľa § 447 písm. f/ CSP, je procesnou povinnosťou dovolateľa vysvetliť v dovolaní, z čoho vyvodzuje prípustnosť dovolania a označiť v dovolaní náležitým spôsobom dovolací dôvod (§ 421 CSP v spojení s § 432 ods. 1 CSP). V dôsledku spomenutej viazanosti dovolací súd neprejednáva dovolanie nad rozsah, ktorý dovolateľ vymedzil v dovolaní uplatneným dôvodom prípustnosti dovolania.

23. V dovolaní, ktorého prípustnosť sa vyvodzuje z § 421 ods. 1 písm. a/ CSP, by mal dovolateľ a/ konkretizovať právnu otázku riešenú odvolacím súdom a uviesť, ako ju riešil odvolací súd, b/ vysvetliť a označením rozhodnutia najvyššieho súdu doložiť, v čom sa riešenie právnej otázky odvolacím súdom odklonilo od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, c/ uviesť, ako by mala byť táto otázka správne riešená. Samotné polemizovanie dovolateľa s právnymi názormi odvolacieho súdu, prosté spochybňovanie správnosti jeho rozhodnutia alebo kritika toho, ako odvolací súd pristupoval k riešeniu právnej otázky významovo nezodpovedajú kritériu uvedenému v § 421 ods. 1 písm. a/ CSP.

24. Pokiaľ dovolateľ v dovolaní nevymedzí právnu otázku a neoznačí ustálenú súdnu prax dovolacieho súdu, od ktorej sa podľa jeho názoru odvolací súd odklonil, dovolací súd nemôže svoje rozhodnutie založiť na domnienkach a predpokladoch o tom, ktorú otázku a ktorý judikát, stanovisko alebo rozhodnutie mal dovolateľ na mysli. V prípade absencie uvedeného dovolací súd nemôže pristúpiť ani k posudzovaniu všetkých procesnoprávných a hmotnoprávných otázok, ktoré pred ním riešil prvoinštančný a odvolací súd a v súvislosti s tým ani vyhľadávať všetky do úvahy prichádzajúce rozhodnutia dovolacieho súdu, ktoré sa týkajú danej problematiky. V opačnom prípade by uskutočnil

dovolací súd prieskum priečiaci sa nielen všeobecne novej koncepcii právnej úpravy dovolania a dovolacieho konania zvolenej v CSP, ale aj konkrétne cieľu sledovanému ustanovením § 421 ods. 1 CSP (pozri Števček M., Ficová S., Baricová J., Mesiarkinová S., Bajánková J., Tomašovič M. a kol., Civilný sporový poriadok, Komentár, Praha: C. H. BECK, str.1382 a rozhodnutia najvyššieho súdu sp. zn. 3Cdo/6/2017, sp. zn. 3Cdo/28/2017).

25. Dovolací súd preskúmaním obsahu dovolania zistil, že žalobcovia nesplnili všetky vyššie uvedené povinnosti, keď neuviedli konkrétne rozhodnutie/rozhodnutia dovolacieho súdu, o d ktorého/ktorých sa odvolací súd odchýlil, a tiež neuviedli, v čom sa odvolací súd v prejednávanej veci odchýlil od ustálenej súdnej praxe dovolacieho súdu. Inak povedané dôvod prípustnosti podľa § 421 ods. 1 písm. a/ CSP sa musí okrem vymedzenia právnej otázky viazať tiež na konkrétnu ustálenú rozhodovaciu prax najvyššieho súdu, ktorá nebola rešpektovaná zo strany odvolacieho súdu, a to v tom, že odvolací súd zaujal iný právny záver, než aký v konkrétnej právnej otázke zaujal najvyšší súd.

26. So zreteľom na vyššie uvedené dospel dovolací súd k záveru, že prípustnosť dovolania žalobcu nevyplýva (ani) z § 421 ods. 1 písm. a/ CSP. Vzhľadom na to jeho neprípustné dovolanie odmietol podľa ustanovenia § 447 písm. f/ CSP.

27. Rozhodnutie o nároku na náhradu trov konania o dovolaní najvyšší súd neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá CSP).

28. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.